

«Να πας να τον κοιτάξεις τον πόνο που έχεις εδώ γιατί δεν είναι καλός..» (Πρωτοπρεσβύτερος Χριστόδουλος Χατζηθανάσης)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=166718>]

Ξέρουμε όλοι την ιστορία με τη Γαλλίδα που μιλούσε ο π. Πορφύριος ελληνικά και η Γαλλίδα γαλλικά χωρίς ο ένας να ξέρει γαλλικά και χωρίς ο άλλος να ξέρει ελληνικά. Αυτή είναι γλωσσολαλία, αν θέλουμε να μάθουμε οι Προτεστάντες για γλωσσολαλίες κ.λπ. Έτσι μου είχε εξηγήσει τη γλωσσολαλία του Αγίου Πνεύματος την Πεντηκοστή. Οι Απόστολοι μιλούσαν στη γλώσσα τους και οι άλλοι καταλάβαιναν στη δικιά τους γλώσσα. Το ίδιο έκανε και ο π. Πορφύριος. Αυτή είναι η γλωσσολαλία και όχι αυτά τα ουρλιάγματα που κάνουν οι Προτεστάντες και που τά 'χουμε ακούσει και συμβαίνουν κάθε τόσο.

Ξέρουμε επίσης ότι ο π. Πορφύριος είχε και το άλλο. Μπορούσε κι έβλεπε τα πάντα στο παρόν, στο παρελθόν και στο μέλλον, μέσα στη γη και στον ουρανό και παντού είτε ήταν αρχαία είτε ήταν διαμάντια είτε ήταν πετρέλαιο. Το μόνο που έλεγε ήταν το νερό. Ξέρετε γιατί έλεγε το νερό; Γιατί το θεωρούσε ευλογία το νερό. Θα σας πω μια πολύ σύντομη ιστορία: Είχε πάει σε κάποιο χωριό να εξομολογήσει ένα πνευματικό του παιδί. Αφού τον εξομολόγησε αυτόν και την οικογένειά του τού λέει αυτός· «παπούλη έχω ένα χωράφι ξερικό. Θέλεις να έρθεις να δεις μήπως έχει νερό να μου πεις αν έχει να το κάνω ποτιστικό για την οικογένειά μου;». Πήγε ο π. Πορφύριος, του λέει· «ξέρεις εδώ έχει νερό» και μάλιστα, ήξερε πού έχει νερό και σε πόση ποσότητα και σε πόσο βάθος και σε τι ποιότητα, όλα τα ήξερε. Έτσι όπως σας το λέω. Πήγε, λοιπόν, στο χωράφι αυτό, ακούστηκε και στο χωριό τό 'μαθε και ο οδηγός του λεωφορείου. Στην επιστροφή, λοιπόν, μπαίνει στο λεωφορείο ο π. Πορφύριος κι έτυχε να κάτσει στην πρώτη θέση. Σε κάθε μέρος που πενούσανε, έλεγε ο σοφέρ' «παπούλη εδώ έχει νερό;». Κοροΐδευε. Παρακάτω πάλι παπούλη εδώ έχει νερό κ.ο.κ. Ο πατήρ Πορφύριος δεν μίλαγε. Κάποια στιγμή το λεωφορείο έκανε στάση για να φάνε και να ξεκουραστούνε και τότε πλησιάζει τον οδηγό και του λέει: «Κοίταξε να δεις αυτόν τον πόνο που έχεις εδώ να πας να τον κοιτάξεις, γιατί δεν είναι καλός». Είχε κάποιον πόνο ο οδηγός που δεν τον είχε πει σε κανένα και δεν τον ήξερε κανείς. Βλέπετε πως χρησιμοποιούσε το χάρισμα

για να ωφελεί και όχι για να ταπεινώνει τους ανθρώπους.

Κάποια άλλη φορά μου συνέβη ένα περιστατικό έμενα προσωπικά και ο Διευθυντής μου τότε με ταπείνωσε και με έβρισε πάρα πολύ ενώπιον όλων των συναδέλφων και στενοχωρήθηκα, γιατί η αιτία ήτανε μηδέν. Στην πραγματικότητα δεν υπήρχε αιτία. Πήγα πίσω για να του πω ξέρεις παπούλη ο Διευθυντής μου αυτό κι αυτό. Και γυρίζει και μου λέει· «εσύ στην προσευχή σου δεν ζητούσες ταπείνωση; Ο Θεός στην έστειλε, αλλά εσύ δεν την άντεξες». Εγώ είχα διαβάσει εκείνη την εποχή ότι η ταπείνωση είναι η πιο μεγάλη αρετή και ζητούσα ταπείνωση, μού 'δωσε ο Θεός. Γι' αυτό μου λέει πρέπει να λέμε Κύριε ελέησον, ο Θεός ξέρει τι μας χρειάζεται και αυτό μας δίνει. Όχι παραπάνω ούτε λιγότερα.

Τέλος ξέρουμε ότι έχουν γίνει και θαύματα μετά τον θάνατό του. Θα σας πω ένα τελευταίο. Θα σας διαβάσω από τη Σοφία Σολομώντος. Κάποιος Καθηγητής Πανεπιστημίου έπαθε μια βαριά καρδιοπάθεια. Πήγε στους γιατρούς να τον δούνε, του είπανε ότι έχει μια βαριά κατάσταση που δεν μπορεί να γίνει τίποτα. Του λένε είσαι καταδικασμένος. Είχε ένα αδελφό στην Αμερική. Τον παίρνει ο αδελφός του και του λέει- «έλα να σε δούνε κι εδώ οι γιατροί». Πάει στην Αμερική και οι γιατροί οι Αμερικανοί του λένε ό,τι είχαν πει και οι γιατροί στην Ελλάδα. Μόνο ένας καρδιοχειρουργός του είπε· «κοίταξε να δεις, μπορούμε να κάνουμε μια πολύ παρακινδυνευμένη εγχείρηση, η οποία αν πετύχει μπορεί να σωθείς, αν δεν πετύχει όμως, μπορεί και να μείνεις στο χειρουργείο. Θες να την κάνουμε;». Αυτός είπε χαμένος για χαμένος είμαι, ας την κάνουμε. Λοιπόν την παραμονή του χειρουργείου παρακαλεί, αυτός ήξερε και τον π. Πορφύριο και τον π. Ιάκωβο τον Τσαλίκη. Λοιπόν παρακαλεί στην προσευχή του με κάποια αγανάκτηση και με κάποιον θυμό· «πάτερ Πορφύριε και πάτερ 'Ιάκωβε, τώρα βρήκατε να μας εγκαταλείψετε;». Κι έτσι μ' αυτήν την κουβέντα κοιμήθηκε και όπως κοιμότανε ή ξύπνησε, δεν ξέρω ακριβώς πώς έγινε, βλέπει τον π. Πορφύριο και τον π. Ιάκωβο μαζί. Του λένε- «τί έγινε;». «Να, τώρα σας χρειαζομαι». «Μη στεναχωριέσαι, όλα θα πάνε καλά». Την άλλη μέρα έγινε η εγχείρηση και ο γιατρός του λέει- «απ' οτιδήποτε άλλο θα πεθάνεις, έκτος από καρδιά». Θα σας διαβάσω και το κείμενο αυτό των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος και θα τελειώσω με αυτό. Είναι στη Σοφία Σολομώντος κεφ. 7 στίχ. 17-21. Ο Θεός μου έδωσε τη σοφία, εξηγεί ο π. Πορφύριος ότι η σοφία είναι το Άγιο Πνεύμα, αυτός γαρ μοι έδωκεν... Ευχαριστώ.

Πηγή: Σύγχρονες Οσιακές Μορφές, σ. 144-153. Έκδοσις Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, 2017.